

32 И ѿидоха въ село то, което се вѣка Геѳсиманїа: и рече на оученицѣхъ те си: седѣте тѣка доде ѿдемъ да се помолимъ.

33 И зема Петра и Іакѡва и Іѡанна съ себе си: и нача да се оустрашава, и да тѣжи.

34 И рече ѿмъ: скорбна е дѣша та ми до смѣрть: стоите тѣка, и бодрствуйте.

35 И като преиде малко по на тамъ, падна на землѣта: и молешесе, ако е възможно да го замине часо.

36 И говореше: Авва, Оче, сичко ти е възможно: замини ме съ таа чаша: но не щото азъ искамъ, но щото ты:

37 И доиде и найдѣ ги че спаваха: и рече на Петра: Сїмоне, спишъ ли; неможели едѣнъ часъ да поведишъ;

38 Бѣдете и молѣтесе, да не влѣзете въ напастъ: защото дѣхо е бодръ, а плоть та немоцна.

39 И пакъ ѿиде та се помолѣ, и това исто то слово рече.

40 И като се ѡбужна, намери ги пакъ че спаваха, (защото ѿмъ кѣха ѡтегна-ли очѣхъ те за сонъ.) и не знаѣхашо да мѣ ѡговоратъ.

41 И доиде третїй пѣть, и рече ѿмъ: спавайте прочее и почивайте си: накли-

жи крайо, доидѣ часо: ето, предавасе ѡмъ челоѡвѣчскїй въ рѣцѣ те на грѣшните.

42 Станѣте, хайде да ѿдеме: ето, оногова, който ме предава приклижисе.

43 И като тоше говореше това, доиде Іуда, който бѣше едѣнъ ѡ дванадесѣте, и съ него многъ народъ съ ножове, и съ тоаги, ѡ архїереѣхъ те и книжницѣхъ те и старцѣхъ те.

44 И онїи, щото ѿмъ го предаваше, даде ѿмъ знаменїе и рече: когото азъ цѣлѡвамъ, той е: фанѣте го, и водѣте го съ вѣрденѣ.

45 И като доиде, акѣ ѿиде при него, и рече мѣ: оучителю, оучителю: и цѣлѡва го.

46 Я онїи тѣриха рѣцѣ те си на него, и фанѣха го.

47 И нѣкой ѡ онїа, който стоеха тамъ, извади ножатъ, и оударѣ архїереѡвшатъ рабъ: и ѡрѣза мѣ оухо то:

48 И ѡговори Исѣсъ, и рече ѿмъ: като на разбойникали излѣзохте съ ножове и съ тоаги да ме фанѣте;

49 Ката дѣнь кѣхъ при васъ въ цѣрква та и оучехъ, и не фанѣхте ме: но това кыде да се исполнатъ писанїа та.

50 И ѡставѣха го сички те и повѣгнаха.